

Î N C H E I E R E

30 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

Instanța compusă din:
Președintele ședinței
Judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru
Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției,

în cauza civilă la acțiunea înaintată de Andrieș Eudochia împotriva Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Andrieș Eudochia și Ministerul Justiției, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30 aprilie 2013, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

a c o n s t a t a t:

La 17.10.2012 reclamantul Andrieș Eudochia, prin intermediul avocatului Ion Gavriluic, s-a adresat cu acțiune împotriva Ministerului Justiției prin care a solicitat repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei cu încasarea din bugetul de stat a sumei de 50000 lei.

În motivarea cererii reclamantul a invocat precum că la 23.07.2010 s-a adresat Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău cu o cerere de chemare în judecată privind rezilierea contractului de investiție în construcție și încasarea sumei achitate de 14100 euro față de pârâul SRL „Aviatusplus” cu sediul str. N.Bălcescu nr.33, or. Ialoveni. Din cauza aflării de mai mulți ani la muncă peste hotarele țării, interesele sale erau reprezentate de fiica Harți Aliona și avocatul Gavriluic Ion. Instanța de fond prin încheierea din 27.07.2010, primită de reclamant la 13.09.2010, și Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 03.11.2010, primită de reclamant în ianuarie 2011, au decis examinarea cauzei de Judecătoria Ialoveni. La 18.01.2011 s-a adresat Judecătoriei Ialoveni cu o cerere similară de reziliere a contractului de investiții în construcție, care a fost repartizată spre examinare judecătorului Constantin Crețu (dosar nr.2-444/2011). După nenumărate solicitări verbale ale reprezentanților săi și personal către președintele ședinței (judecător C. Crețu) cauza a fost numită pentru examinare la 07.03.2011. Deoarece ziua respectivă a fost zi de odihnă, următoarea dată a examinării a fost apreciată fără consultarea și prezența părților, pentru 15.06.2011. Menționează că și pentru numirea cauzei la 15.06.2011, reprezentantul său – avocatul I.Gavriluic în nenumărate rânduri verbal și oficial cu scrisoare a solicitat, personal instanței de judecată, urgentarea examinării. Faptul tergiversării numirii cauzei spre

examinare le confirmă și prin adresările reprezentantului său către președintele Judecătoriei Ialoveni și Consiliului Superior al Magistraturii. Din cauza lipsei pârâtului la ședința din 15.06.2011, instanța a amânat examinarea cauzei pentru data de 01.08.2011, care anterior cu toate că a fost legal citat nu a mai apărut. Ulterior, la 01.08.2011 instanța a strămutat cauza spre examinare în Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, motivul servind răspunsul la o telegramă, din care rezultă că pârâtul se află cu sediul în mun. Chișinău, str. V.Lupu nr.89, ap.57. Întrucât circumstanța în cauză nu era veridică, încheierea de strămutare a fost atacată cu recurs și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29.11.2011 cauza a fost remisă spre examinare la Judecătoria Ialoveni și transmisă judecătorului C.Crețu. Astfel, următoarea dată a examinării a fost dispusă la 28.03.2012, care la aceeași dată și oră, avocatul său I.Gavriliuc era implicat într-o cauză de arest la Curtea de Apel Bălți, din care motiv a solicitat colegul, avocatul D. Sliusarenco, să se prezinte la Judecătoria Ialoveni, să înmâneze președintelui de ședință cererea de amânare a cauzei, fapt acceptat de instanță cu numirea zilei de 22.05.2012, ora 11.00. Cererea de amânare a ședinței din 28.03.2012 președintele ședinței judecătorul C.Crețu nu a dorit să o primească, motivând prin „ignorarea,, de către avocatul I.Gavriliuc a instanței Ialoveni la 28.03.2012 și acordarea priorității „Curții de Apel Bălți” la ziua indicată. Astfel, în lipsa la materialele cauzei a cererii cu pricina, din datele din dosar, s-a format impresia lipsei reprezentantului reclamantului în ședința din 28.03.2012, cât și lipsa înștiințării motivului neprezentării.

Reclamantul consideră că examinarea cauzei s-a efectuat cu încălcarea termenului rezonabil, iar după doi ani și patru luni nici nu a început. Circumstanțele descrise timp îndelungat nu-i permit întoarcerea unor sursele financiare substanțiale, acest proces fiind unul important pentru reclamant. Prin urmare, a solicitat în judecată să-i fie reparat prejudiciul moral prin neexaminarea în termen rezonabil a cererii de chemare în judecată și încasarea din contul bugetului de stat a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30.04.2013 cererea de chemare în judecată depusă de Andrieș Eudochia împotriva Ministerului Justiției a fost admisă parțial. S-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Andrieș Eudochia cu titlu de prejudiciu moral prin încălcarea în termen rezonabil a cauzei în mărime de 2000 lei, în rest cerințele au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12.12.2013, au fost respinse apelurile declarate de către Andrieș Eudochia și Ministerul Justiției, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 30.04.2013, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

La 26.02.2014, Ministerul Justiției a declarat recurs, în termen legal, deoarece scrisoarea privind expedierea copiei deciziei pentru cunoștință este datată cu 18.12.2013, însă date privind recepționarea acesteia la materialele cauzei nu sunt, prin care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat art. 432 alin.(1), (2) lit.c) CPC, precum că la examinarea acțiunii în cauză instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Recurentul afirmă că, raportând normele enunțate la circumstanțele pricinii din speță, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe

eronat a interpretat dreptul material cu privire la repararea prejudiciului prin prisma Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011.

Recurentul menționează admiterea unei interpretări eronate de prima instanță rezidă în faptul că perioada de examinare din speța principală pentru care se pretinde constatarea încălcării art. 6 din Convenția CEDO și art. 2 din Lega nr. 87, nu poate fi imputată exclusiv instanțelor de judecată.

Astfel, din materialele dosarului și anume din raportul prezentat de Judecătoria Ialoveni nr.3-5364/13 din 10.04.2013 se atestă clar că motivul tergiversării examinării cauzei a fost determinat de comportamentul părților implicate în proces inclusiv a intimatului în speță.

Recurentul consideră că termenul rezonabil de examinare a cauzei urmează a fi coroborat cu termenii prevăzuți de cadrul normativ procesual civil, stabiliți în vederea asigurării desfășurării procesului cu respectarea principiului disponibilității, contradictorialității și egalității în drepturi a participanților la proces – principii care în ansamblul lor în final materializează dreptul la un proces echitabil. În acest aspect, examinarea cauzei în termen rezonabil se prezintă doar ca una din componentele dreptului la un proces echitabil și prin urmare nu poate prevala asupra acestuia în detrimentul lui.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu dispoziția art.432 alin.(1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art.433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Colegiul constată că temeiurile recursului declarat nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, cauza fiind judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, astfel, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Argumentele invocate de recurent, Ministerul Justiției, precum că decizia instanței de apel este ilegală, poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Dezacordul cu decizia instanței de apel, prin relatarea situației în viziunea recurentului, este inadmisibil din considerentele că nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC și nu constituie temei de casare a acestei decizii, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificând-se numai legalitatea lor dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Călăuzindu-se de art.440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433 CPC, și anume la lit.a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material și procedural, Colegiul ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin.(1) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală